

DECRET nr. 216 din 12 iulie 1977

privind criteriile și normele de încadrare în grade de invaliditate

EMITENT • CONSILIUL DE STAT

Publicat în BULETINUL OFICIAL nr. 70 din 16 iulie 1977

Data intrării în vigoare 16-07-1977

Abrogat de Articolul 198, Capitolul 10 din LEGE nr. 19 din 17 martie 2000 la data 01-04-2001

Consiliul de Stat al Republicii Socialiste România decretează:

Articolul 1

Persoanele care și-au pierdut capacitatea de muncă se încadrează în gradul I, II sau III de invaliditate, pe baza criteriilor și normelor stabilite de prezentul decret.

Articolul 2

Încadrarea în grade de invaliditate se face ținându-se seama de următoarele criterii de baza:

- a) natura, gravitatea, particularitățile și evoluția bolii, precum și influența acesteia asupra capacității de muncă;
- b) posibilitățile de recuperare a capacității de muncă, în raport de natura muncii prestate;
- c) elementele care pot conduce la agravarea bolii, în cazul continuării activității.

Articolul 3

Se încadrează în gradul I de invaliditate persoana care și-a pierdut în totalitate capacitatea de a presta o muncă, din cauza unei boli sau accident care i-au afectat grav starea de sănătate și are nevoie de îngrijire și supraveghere permanentă din partea unei alte persoane.

Articolul 4

Se încadrează în grupa II de invaliditate persoana care:

- a) și-a pierdut total capacitatea de muncă, păstrându-și însă posibilitatea de îngrijire personală, fără nevoie de ajutor permanent din partea unei alte persoane;
- b) și-a pierdut în cea mai mare parte capacitatea de muncă și starea de sănătate nu-i permite să desfășoare o muncă în condiții de program de lucru normal sau redus.

Articolul 5

Se încadrează în grupa III de invaliditate persoana care și-a pierdut cel puțin jumătate din capacitatea de muncă și poate presta o activitate în aceeași profesie sau în alta cu solicitări mai reduse, cu jumătate din durata normală a programului de muncă.

Articolul 6

(1) Criteriile medicale de diagnostic clinic, diagnostic funcțional și de evaluare a capacității de muncă se întocmesc de către Ministerul Sănătății și Ministerul Muncii și se aproba de către Consiliul Sanitar Superior și Consiliul Central al Uniunii Generale a Sindicatelor.

(2) Criteriile prevăzute la alineatul precedent trebuie să cuprindă în mod obligatoriu elementele caracteristice concrete, indiferent de natura bolii, pe baza cărora se stabilește pierderea totală, în cea mai mare parte sau jumătate din capacitatea de muncă.

Articolul 7

(1) Propunerea la pensionare de invaliditate se face de către spitalul teritorial care asigură asistența medicală a persoanei în cauză.

(2) Documentația medicală cuprinzând propunerea la pensionare pentru invaliditate se trimite comisiei de pensii și asigurări sociale din unitate. În cazul în care, după verificările efectuate, comisia constată că propunerea de pensionare pentru invaliditate este întemeiată, unitatea înaintează dosarul de pensionare direcției pentru probleme de muncă și ocrotiri sociale, în termenul prevăzut de lege.

Articolul 8

(1) Direcția pentru probleme de muncă și ocrotiri sociale depune dosarul la comisia de expertiză medicală și recuperare a capacității de muncă, care este obligată să stabilească diagnosticul clinic, funcțional și concluziile cu privire la capacitatea de muncă.

(2) În cazul în care considera necesar, comisia poate să dispună efectuarea unor examinări medicale suplimentare, în ambulator sau prin internare.

(3) În raport de verificările efectuate, comisia propune, după caz, încadrarea într-un grad de invaliditate sau respingerea cererii de pensionare pentru invaliditate.

(4) În situația în care expertiza medicală stabilește ca persoana în cauza și-a pierdut jumătate din capacitatea de muncă și urmează să presteze o activitate cu jumătate din programul normal de lucru, comisia de expertiza medicală și recuperare a capacității de muncă va preciza, dacă este cazul, sectoarele de muncă care sînt contraindicate.

Articolul 9

Comisia de expertiza medicală și recuperare a capacității de muncă poate efectua expertizări și alte localități din județ decît în localitatea în care își are sediul, dacă în aceste localități funcționează spitale teritoriale și există mai multe cazuri care necesită expertizarea medicală.

Articolul 10

Decizia de încadrare într-un grad de invaliditate sau de respingere a pensionării de invaliditate se emite de către comisia de pensii județeană sau de sector al municipiului București, după caz.

Articolul 11

Cadrele medicale, precum și comisiile care au atribuții în domeniul expertizei medicale și al încadrării în grade de invaliditate, poartă întreaga răspundere pentru respectarea strictă a criteriilor și normelor prevăzute în prezentul decret, precum și pentru stabilirea capacității de muncă și încadrarea în grade de invaliditate.
